

Succesvolle transformatie van corporate naar collectief

Het Q-Port kantoorgebouw achter station Sloterdijk ondervond concurrentie van de luxere Zuidas. Mede daarom onderging het gebouw een transformatie, ontworpen door Ulrich architectuur. De eerste fase is afgerond. De alomtegenwoordige 'corporate' stijl van rond de eeuwwisseling - imponerend, glossy en anoniem - werd 'weg-ontworpen'.

Opdrachtgever **Deka** immobiliën (D)
Interieurarchitect **Ulrich Architectuur**, Amsterdam Volker Ulrich,
René Berbee, **Matthijs Hesta**
Lichtadviseur **Studio Rublek**, Amsterdam
Meubelen **Fredericia**, **Hay**, **Vitra**, Limited edition; leverancier
BigBrands, Rotterdam
Maatwerkbank **Hutten**, Tilburg; **Redie**, Oirschot
Tapijt vergaderzalen **Carpet Concept**
Verlichting **Nordlux (Spider)**, **Frederik Roijé (Skylight)**, **Diesel with Foscarini (Fork)**, **Leds-C4 (Cardex)**
Akoestische plafonds **Rockfon/ Rockwool**, Roermond
Afbouw montage **CENT bouw Leusden**
Bouwmanagement **Arcadis**, Peter Jansen

Het veertien verdiepingen tellende Q-Port-gebouw dateert uit 2002. Het beschikte toen al over een warmte-koudeopslag, wat vooruitstrevend was. Volker Ulrich van Ulrich architectuur leidt rond en licht toe: “Wij wilden het gebouw ook aantrekkelijk maken voor de creatieven die de kantoren in het centrum van Amsterdam bevolken. Sloterdijk is onder hen niet populair. Toch is het volop in ontwikkeling, de gemeente Amsterdam pompt 15 miljoen euro in dit gebied. Er komen appartementen, speelvelden, fietspaden en een brug naar het Westerpark. Op deze ontwikkelingen spelen wij in.”

Vlekken

Ulrich architectuur verbouwde de entree, het café en het bedrijfsrestaurant voor driehonderd personen. Het idee was een entreezone te ontwerpen, samengesteld uit ‘vlekken’ – zoals lobby, café, restaurant en vergadercentrum. Deze zouden zo geschakeld worden dat ze op zichzelf, maar ook in combinatie te gebruiken zouden zijn, afhankelijk van de gebruiksdruk. De aanwezige ‘corporate’ stijl – imponerend, glammouzeus en anoniem – werd zo veel mogelijk ‘weg-ontworpen’. In de gevel kwamen schuifpuien, zo terughoudend dat het lijkt alsof ze er altijd al zaten. Zij breken de hermetische gevel open en trekken het terras bij het café. De twee verdiepingen hoge entree kreeg een totaal ander uiterlijk. De anonieme ont-

vangstbalie werd verplaatst en aanmerkelijk vergroot, zodat meerdere mensen tegelijk kunnen worden geholpen. Hij is nu uitnodigender en vormt één geheel met de lange restaurantbar. Dat werkt visueel en ruimtelijk sterk. Rechts van de ingang ontwierp Ulrich architectuur de centrale lounge.

Portugese tegels

De achterwand werd bekleed met zwarte, handgemaakte tegels uit Portugal. Dat werkt monumentaal,

FOTO LINKS

De nieuwe ontvangstbalie werd verplaatst en vormt nu één geheel met de lange restaurantbar. Dat werkt visueel en ruimtelijk sterk.

FOTO RECHTSBOVEN

Ulrich architectuur ontwierp ook de inrichting van enkele vergaderzalen op de begane grond.

FOTO RECHTSONDER

Rechts van de ingang ontwierp Ulrich architectuur de centrale lounge, met meubelen van Hans Wegner en George Nelson. Dit Amerikaans-Scandinavische frame vormt de spil van het interieurconcept en staat als ‘proloog’ in de lobby.

dezelfde kleur kreeg. De oorspronkelijke, hoogglanzende natuurstenen vloer werd geslepen en heeft nu een matte, betonachtige, veel minder opdringerige look.

Jaren vijftig

Ulrich is een liefhebber van de naoorlogse meubels uit Scandinavië, maar wilde Q-Port niet vol zetten met vintagemeubelen, populair in hippe kantoren: “Dergelijke meubelen zijn steeds minder verkrijgbaar en worden al nagemaakt. Dat vinden wij absurd.” Ook moest hij drie Coconut-fauteuils van George Nelson uit het oorspronkelijke interieur in zijn ontwerp integreren. Ulrich: “Het mocht niet te veel een meubelshowroom worden. Daarom combineerden wij deze Amerikaanse pop-art met fauteuils van Hans Wegner. Die zorgen – met tafeltjes en een wandklok van George Nelson plus zitbanken van Antonio Citterio – voor een plezierig informeel karakter. Alles staat op een groot sisal tapijt dat de lounge samenbindt. Dit Amerikaans-Scandinavische frame is de spil van ons concept geworden. We hebben het als een soort proloog in de lobby gezet.” Voor het restaurant koos Ulrich de

terwijl het onregelmatige oppervlak van de tegels zorgt voor een menselijke toets. De lange bar werd op maat gemaakt in blauwstaal en hout en combineert fraai met het zwart-wit geaderde marmer van de ontvangstbalie. De buffetdeurtjes in de achterliggende barwand zijn in hetzelfde staal uitgevoerd. De materialen

ogen tegelijk robuust als luxueus. “Het witte systeemplafond is vervangen door Rockfon-plafonddelen”, zegt Ulrich. “Die zijn naadloos te verwerken, akoestisch goed en kunnen in iedere gewenste RAL-kleur worden gespoten.” De gekozen kleur antraciet sluit mooi aan op de bovengelegen mezzanine die

FOTO BOVEN

De luchtaan- en -afvoerinstallatie in het vernieuwde restaurant verwerkte Ulrich architectuur in een ‘balk’ die tussen de bestaande pijlers werd aangebracht. Net als de schuifpuien in de gevel ogen zij alsof zij er altijd al zaten.

FOTO ONDER

In de ruime lobby staan fauteuils van Hay en de Søborgstoelen van Børge Mogensen uit 1952, nog altijd in productie bij Fredericia.

FOTO BOVEN

In het restaurant is een eikenhouten vloer gelegd en een lamellenplafond aangebracht. De verlichting is tussen deze lamellen verwerkt.

FOTO MIDDEN

De zwarte, handgemaakte wandtegeltjes uit Portugal werken monumentaal, terwijl hun onregelmatige oppervlak voor een menselijke toets zorgt. Op de wand hangt een 'krijttekening' van studio Chalkboard.

FOTO ONDER

Ulrich architectuur ontwierp tafeltjes met massief eikenhouten bladen en strakke, comfortabele banken. Hun Chesterfield-achtige stoffering knipoogt naar de jaren vijftig.

Søborgstoel van Borge Mogensen uit 1952 die nog altijd in productie is. Ze zijn bekleed met de soepele, op duikerspakken geënte Scuba-stof van Maharam/Kvadrat. Dat maakt ze zowel comfortabel als eigentijds. Ook ontwierp Ulrich architectuur tafeltjes met massief eikenhouten bladen en strakke, comfortabele banken. Ze hebben een klassieke toets door hun Chesterfield-achtige stoffering, maar knipogen naar de jaren vijftig. Ze zijn van onderen afgeschuind, wat zorgt voor een los accent opdat de ruimte niet te strak werd. Zo lopen ook de poten onder de werkplekken aan de korte zijde van de lobby niet recht, maar schuin naar binnen.

PROGRAM

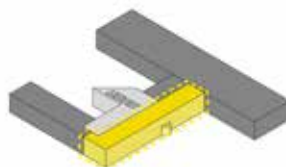

USE	GFA
1 ENTRANCE/RECEPTION	70 m2
2 LOUNGE/LOBBY	99 m2
3 MEETING	95 m2
4 CAFÉ	153 m2
5 FACILITIES (KITCHEN,...)	91 m2
6 SERVICE AREA'S	63 m2
7 CANTEEN (INCL. FAC.)	260 m2
8 TERRACE	160 m2
TOTAL	991 m2
9 MEZZANINE	540 m2

CONCEPT

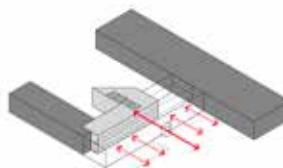
ONE SPACE EXPERIENCE

The main space entering the building is 45m long, 7m wide and 6m in height. These dimensions are a major quality of the Q-port building.

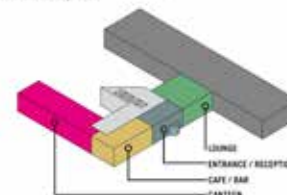
CONNECTION LOBBY - PUBLIC SPACE

Visually and functionally the office lobby is disconnected from the outside. The ground floor is unused and "dead". The purpose is to connect interior and exterior to solve it.

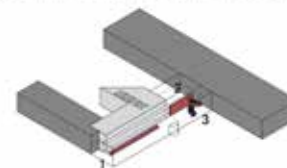
3 ATMOSPHERES = 1 SPACE

The main space is inspired by the atmosphere of a hotel lobby. The three functional zones: 1. Entrance reception, 2. Lounge lobby and 3. cafe function room will be reflected in slightly different atmospheres.

ARCHITECTURAL OBJECTS

3 architectural objects structure the space and support the functional needs. The longest BAR in Amsterdam, Food/ drinks & Reception, a translucent SHELF - Room divider and an architectural STAIR to connect the mezzanine and the ground floor.

Geen kaasschaaf

Soms moesten er keuzes worden gemaakt. Zo werden een metershoog gordijn voor de gevel en een licht-sculptuur niet gerealiseerd. Als alternatief ontwierp Ulrich een wand van plantenbakken in de stijl van de metalen bar. De lucht aan- en afvoerinstallatie in het restaurant verwerkte Ulrich architectuur in een 'balk' die tussen de bestaande pijlers werd aangebracht. Net als de schuifpuien in de gevel ogen zij vanzelfsprekend in het gebouw. "Het laat

zien hoe interieurdesign door middel van constructieve ingrepen voor rust en ruimte kan zorgen", stelt Ulrich. "En meer wordt dan enkel het aankleden van een gebouw."

In het restaurant is een eikenhouten vloer gelegd en een lamellenplafond. De verlichting is tussen deze lamellen verwerkt. Ulrich: "Voor de verlichting werken wij altijd met Studio Rublek. Zij hebben veel verstand van de juiste warmte, toon en lichtopbrengst. Zij suggereerden onder meer een klassieker

LINKS

Het vlekkenplan dat Ulrich architectuur tijdens het schetsontwerp presenteerde.

RECHTS

Schematische weergave van het ontwerp-concept.

FOTO ONDER

De speciaal ontworpen ronde en vierkante tafels zijn bekleed met Forbo Desktop en hebben kaarsrecht gelaste, platmetal onderstellen.

van Le Corbusier en de Skylight-lampen van Frederik Roijé." Ook in de bar is ledverlichting doeltreffend en geraffineerd toegepast. Informele krijttekeningen op de wanden, gemaakt door studio chalkboard, zorgen voor humoristische accenten. De tekening in de lobby is geïnspireerd op de stijl van de Sovjet agitprop uit de jaren dertig.

Ulrich architectuur deed ook de inrichting van enkele vergaderzalen op de begane grond. Hiervoor ontworpen zij ronde en vierkante tafels, bekleed met Forbo Desktop (kleur charcoal) en gedragen door kaarsrecht gelaste, platmetal onderstellen. Ook hier weer die perfecte detaillering die zorgt dat de ontwerpen overtuigen.

Voor het buitenterras ontwierp Ulrich architectuur verzinkte, metalen banken, passend bij de verzinkte dragers van de buitenlufel. Zo realiseerden zij dat 'rauwe', authentieke effect, dat zij steeds zochten om de corporate sfeer uit het gebouw te verdrijven.

www.ulricharchitectuur.com

